

Cehennemi kızdıran şirk

Erkan Bey: “‘Ateşi insanlar ve taşlar olan Cehennem’den sakının.’ âyetini açıklar mısınız? Bu âyette taşların nazara verilmesinin hikmeti nedir?”

Kur’ân şöyle bildiriyor: “Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah’ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.”¹

Bilindiği gibi, asırlar boyu insanlar, küfürlerini taşlardan yaptıkları heykellere ve putlara yansıtmışlardır. Yani taşlara tapmışlardır. Tapılan taşların, birer Cehennem yakıtı olarak kendisine tapan insanları yakması fitrî bir cezadır. Nitekim taştan yakıtlar dünyada da vardır. İnsanlar yerin derinliklerinden tonlarca taş kömürü çıkarıp yakıt olarak kullanıyorlar.

Tevbe kapısını açık tutan ve tövbekâr kullarını bağışlayan Cenâb-ı Hak; zulüm, isyan, şirk veya küfür içinde bulunan, tövbe etmeyen ve azabından rahmetine sığınmayan insanları Cehenneme atar, acı ve dehşet verici azabıyla cezalandırır.

Bediüzzaman’a göre, şirk ve dalâletin, fisk ve sefahatin yolu insanı sonsuz derece aşağılara düşürmekte, hadsiz elemeler içinde nihayetsiz ağır bir yükü zayıf ve aciz beline yükletmektedir. Cenâb-ı Hakk’ı tanımayan ve O’na tevekkül etmeyen insan gayet derecede aciz ve zayıf; nihayet derecede muhtaç ve fakir; hadsiz derecede musibetlere maruz; elemeli ve kederli bir fanî hayvan hükmündedir. Bütün sevdiklerinden ve alâka duyduğu şeylerden mütemadiyen ayrılık acısını çekmekten, nihayet geride kalan sevdiklerini de ayrılık korkusu içinde bırakıp kabir karanlığına yalnız olarak gitmekten kendisini kurtaramaz. Çünkü insan, hayat müddetinde azıcık bir irade, küçücük bir iktidar, kısacık bir hayat, az bir ömür, sönük bir fikir ile nihayetsiz elemeler ve emeller içinde faydasız olarak çarpışmakta, hadsiz arzularını ve maksatlarını boşu boşuna tahsil etmeye çalışmaktadır. Kendi vücuduna yükleyemediği koca dünya yükünü bîçare beline ve kafasına yüklemekte, daha Cehenneme gitmeden, şu fırtınalı dünyada Cehennem azabını çekmektedir. Zira insan kendi vücudunu idare etmekten acizdir. Muzır mikroptan, ta zelzeleye ve türlü türlü hastalıklara kadar binler taife düşmanlarından her birisi, hayatına karşı her an hücum vaziyetindedir. Elim bir korku dehşeti içinde insan, her vakit dehşet aldığı kabir kapısına hızla koşmaktadır.²

Bir tek seyyie olan şirkin, Cehennemde hadsiz bir azaba müstahak edecek çok büyük

bir cinayet hükmünde olduğunu beyan eden³ Üstad Saîd Nursî, şirk ve küfür cinayetinin, kâinatın bütün kemâlâtına, ulvî hukukuna ve kudsî hakîkatlarına bir tecavüz olduğu cihetle, şirk ve küfür ehline kâinatın kızdığını, göklerin ve yerin hiddet ettiğini ve unsurların ittifak hâlinde ehl-i şirki boğduklarını; nitekim Nuh, Âd, Semûd ve Fir'avun kavimlerinin şirkleri yüzünden helâk olduklarını kaydeder. Saîd Nursî'ye göre, Cehennem kızgınlığını tasvir eden, "Neredeyse öfkeden parçalanacak"⁴ âyetinin sırrıyla, Cehennem şirk ve küfür ehline öylesine kızıyor ve kızışıyor ki, parçalanmak derecesine geliyor. Çünkü şirk kâinata karşı dehşetli bir tahkir ve büyük bir tecavüz hükmündedir. Varlıkların kudsî vazifelerini ve yaratılışın hikmetlerini inkâr etmekle kâinatın şerefini kırmaktadır.⁵

Kısa bir ömürdeki küfre mukabil hadsiz Cehennem azabının adalet oluşunun hikmeti üzerinde yoğunlaşan Saîd Nursî Hazretleri, bir dakikalık adam öldürme cezasının dünya kânunuyla yedi milyon sekiz yüz seksen dört bin dakika hapis cezası gerektirdiğini; bir dakikalık küfür, en az bin adam öldürme hükmünde bulunduğundan, yirmi sene ömrünü küfürde geçiren ve küfürle ölen bir adamın, elli yedi trilyon iki yüz bir milyar iki yüz milyon sene insanlığın adalet kânunuyla hapse mahkûm olacağını kaydeder. Bedüzzaman, bu vahim azabın hikmetini şöyle izah eder: Bir dakikalık küfür hem Allah'ın bin bir ismini inkâr ve nakışlarını tezyif, hem kâinatın hukukuna tecavüz ve kemâlâtını tahkir, hem hadsiz vahdaniyet delillerini tekzib ve şehâdetlerini reddetmek cinayetlerinin hepsini mahiyetinde barındırmaktadır. Bu cinayetler ise, adalet gereği bir kâfiri ebedî olarak Esfel-i Safilinde hapsetmeye yeterlidir.⁶

Bedüzzaman'a göre, "Ben kulumun zannı üzereyim."⁷ hadîs-i kudsîsinin sırrınca, Cenâb-ı Hak kâfirin zan ve itikadını dâimî bir azab-ı elîme çevirmektedir. Kâfirin küfrü kâfirin dünyasına adem doldurmakta, yokluk doldurmakta; bütün zulmetleri başına boşaltmaktadır. Kâfir bu manevî azabın elemiyle, daha Cehenneme gitmeden, daha ölmeden, daha dünyada iken, Cehennemî bir azabı tatmaktadır.⁸

DUÂ

Ey Latif-i Rahîm! Amelim yok! Salâhatim yok! İtaatim yok! İsyanim çok! Taksiratım çok! Günahlarım çok! Sana varacak yüzüm yok! Senin rahmetini umuyorum! Senin lütfuna muhtacım! Senin bahtına düştüm. Sana dehalet ediyorum! Sana hizmetkârım! Senin rızanı istiyorum! Seni arıyorum. Beni Sen'den uzak olma azabından kurtar! Âmin!

Dipnotlar:

1- Tahrim Sûresi, 66/6

2- Sözlür, s. 578

3- Şuâlar, s. 18

4- Mülk Sûresi, 67/8

5- Şuâlar, s. 17; Lem'alar, s. 86

6- Lem'alar, s. 275

7- Buhârî, Tevhid, 15

8- Mektûbât, s. 279